

“LES CLASSES POPULARS NO HEM REACCIONAT: ENS ESTAN DONANT TOTS ELS MASTEGOTS QUE VOLEN” (M. ETXEZARRETA)

“Les classes populars no hem reaccionat: ens estan donant tots els mastegots que volen”

Entrevista a Miren Etxezarreta de Pablo Elorduy i Jon Bernat Zubiri.
Periódico Diagonal

DIAGONAL: Creus que la proposta del ministre de Treball s’ha quedat aparcada definitivament?

MIREN ETXEZARRETA: No sé què passarà amb l’edat de jubilació, ni si s’ha aparcat aquest aspecte temporalment degut a la reacció de l’opinió pública. Però em sembla que tard o d’hora, dissimulat d’una forma o d’una altra, el projecte és el d’augmentar l’edat de jubilació; per les orientacions de les institucions internacionals i força països de la UE que han augmentat també l’edat de jubilació. Només posicions contràries ben decidides de l’opinió pública ho evitarien, i vista la molt moderada reacció dels sindicats i de l’opinió pública, és possible que això no passi.

D.: Per què ha quedat en segon pla la proposta d’augment del període de cotització?

M.E.: Ha suscitat menys controvèrsies perquè és una mica més difícil d’entendre i el tema del canvi a l’edat ha pres el lloc central als mitjans. Està servint de cortina de fum per a tota la resta. Crec que és més greu l’augment d’anys per al còmput que l’augment de l’edat de jubilació, ja que

seminari d'economía crítica

càlcul tota la vida laboral, cosa que encara disminuirà més les pensions. És curiós que en tot aquest debat no he sentit esmentar el benestar dels pensionistes ni un sol cop. Aparentment no importa, sembla que tots els pensionistes viuen molt bé amb les seves pensions actuals quan la mitjana n'és de 750 euros al mes i el 25% dels jubilats està per sota de la pobresa severa.

D.: Podries donar-nos alguna idea que consideris cabdal per entendre la crisi global i la incidència que està tenint a Espanya?

M.E.: Bàsicament la crisi té una faceta financera i una faceta al món real. Se'n parla molt menys d'aquesta segona perquè es basa principalment en la davallada dels salaris des de la crisi dels anys '70 fins ara. Tots els salaris als països rics han disminuït i això suposa una incapacitat de l'economia per absorbir els béns que s'estan produint. És a dir, una crisi de sobreproducció important. Mentre hi ha hagut crèdit, el crèdit ha estat cobrint aquest forat, però en el moment en què s'ha aturat aquest crèdit s'observa clarament la incapacitat del consum per absorbir els béns produïts.

D.: Com consideres que està afectant a les classes treballadores?

M.E.: Està claríssim que amb quatre milions i mig d'aturats, no hi ha cap dubte de què les incidències són fortíssimes. Cal afegir-hi la congelació de salaris, fins i tot la disminució real de salaris que està tenint lloc i a més l'augment de la precarietat laboral. També em sembla molt greu el tema dels desnonaments. Sembla que ens oblidem de la gent que està sent desnonada, quan perdre el lloc on vius és un dels drames més grans que pugui succeir.

D.: Quins poden ser els fronts de lluita des d'una visió alternativa?

M.E.: La veritat és que un dels problemes que s'observa en aquesta crisi és que les classes populars no hem reaccionat. Estem tremendament

seminari d'economía crítica

actual tinguem energia per exigir vies reals per a sortir de la crisi.

D.: Quines solucions proposeu des del seminari Taifa?

M.E.: Hem donat algunes recomanacions per tal d'avançar cap aquesta sortida de la crisi. Principalment en tres eixos d'actuació: un subsidi d'atur indefinit i d'una quantitat suficient per a sobreviure; frenar els desnonaments, ajornant-los fins que passi la crisi, ja que els bancs tenen beneficis com per poder assumir-ho; i que l'aigua, la llum, el gas i fins i tot el transport públic i una part de l'alimentació siguin gratuïts per a una família d'aturats.

El segon eix és un altre model de sosteniment del mercat financer. Cal sostenir alguna mena de sistema financer perquè el capitalisme en necessita d'un. Per a sostenir el sistema financer, creiem que cal tornar a la banca pública, basant-se en un sistema a partir del model de les caixes d'estalvis i de la nacionalització dels bancs. Sostenir i crear una banca bona, pública, i deixar caure els bancs que van malament, salvant els dipòsits fins a un nivell relativament reduït.

El tercer punt és que hi hagi molts elements d'actuació directes de l'Estat. Per exemple, que sigui l'Estat el que creï feina directament en comptes de fer-ho via bancs que donen el crèdit a les empreses. Nosaltres creiem que hi ha moltes necessitats que pot cobrir l'Estat amb actuacions públiques importants, fonamentalment creant feina i invertint en les empreses petites i mitjanes i, per què no en alguns casos, tornar a les empreses públiques. Però tot això suposa un plantejament de l'Estat força diferent del que realment existeix. Ens sembla que cal lluitar per un Estat molt més democràtic i molt més participatiu que, gradualment vagi potenciant una transformació del sistema, perquè estem convençuts de què dins del sistema capitalista no n'hi ha, de solució.

D.: Quines potencialitats veus en l'economia alternativa i les iniciatives productives basades en criteris ecològics i socials?

seminari d'economía crítica

identitat, però treballant en les línies del que acabo d'assenyalar, seria extremadament valuós.

(traducció d'Enfocant.net)

Font: [Enfocant.net](http://enfocant.net/noticia/balan-del-primer-de-maig-continua-limpasse) [<http://enfocant.net/noticia/balan-del-primer-de-maig-continua-limpasse>]

Compartir aquesta entrada

You might also like

 <p>TAIFA08: La estrategia del capital</p>	 <p>La crisi avui: del deute a les retallades</p>
 <p>La CUP de Sabadell presenta el seu decàleg contra la crisi</p>	 <p>Entrevista a Miren Etxezarreta: "el futuro de las pensiones está en pagarlas vía impuestos"</p>
<p>TAIFA08: La estrategia del capital</p>	<p>La crisi avui: del deute a les retallades</p>
<p>La CUP de Sabadell presenta el seu decàleg contra la crisi</p>	<p>Entrevista a Miren Etxezarreta: "el futuro de las pensiones está en pagarlas vía impuestos"</p>